

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

ภาวะซึมเศร้าในเด็ก โรคมะเร็งที่ได้รับเคมีบำบัด

ชื่อผู้เขียน

นางสาววิวรรณ คำเงิน

พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์วรรณวิไล	ชุ่มภิรมย์	ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิตยา	ไพบูลย์	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรีพรรณ	กันธวัช	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คาราวรรณ	ดีะปิ่นตา	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพาพร	วงศ์หงษ์กุล	กรรมการ

บทคัดย่อ

ภาวะซึมเศร้าในเด็ก โรคมะเร็งที่ได้รับเคมีบำบัดเป็นปัญหาด้านอารมณ์ที่ส่งผลกระทบต่อภาวะสุขภาพของเด็ก ภาวะซึมเศร้าเล็กน้อยและปานกลางจะส่งผลให้เด็กมีการดูแลตนเองลดลง และสภาพร่างกายอ่อนแอ เกิดภาวะแทรกซ้อนได้ง่าย และภาวะซึมเศร้ารุนแรงอาจนำไปสู่พฤติกรรมฆ่าตัวตายได้ ดังนั้นผู้ป่วยเด็กจึงควรได้รับการพยาบาลที่เหมาะสม แต่อย่างไรก็ตาม การศึกษาเกี่ยวกับภาวะซึมเศร้าในเด็ก โรคมะเร็งที่ได้รับเคมีบำบัดยังมีน้อยมาก การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับของภาวะซึมเศร้าในเด็ก โรคมะเร็งที่ได้รับเคมีบำบัด กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กโรคมะเร็งอายุ 8 - 15 ปี ที่เข้ารับการรักษาด้วยเคมีบำบัด ณ หอผู้ป่วยกุมารเวชกรรม โรงพยาบาลลำปาง โรงพยาบาลพุทธชินราช โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ ในช่วงเดือนมีนาคม ถึงเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2545 จำนวน 60 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลมี 2 ส่วน คือ แบบบันทึกข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างและลักษณะครอบครัว แบบประเมินภาวะซึมเศร้าซีดีไอ ซึ่งผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงทางด้านเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ และการทดสอบหาความเชื่อมั่น ใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .82 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

ผลการศึกษารูปได้ดังนี้

1. เด็กโรคมะเร็งที่ได้รับเคมีบำบัด จำนวน 60 คน กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 13.4 มีภาวะซึมเศร้ารุนแรง และกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 26.6 มีภาวะซึมเศร้า ส่วนกลุ่มตัวอย่างอีกร้อยละ 60 ไม่มีภาวะซึมเศร้า

2. กลุ่มตัวอย่างที่มีภาวะซึมเศร้าและมีภาวะซึมเศร้ารุนแรง มีค่าคะแนนเฉลี่ยของภาวะซึมเศร้าด้านสภาพอารมณ์มากที่สุด รองลงมาคือด้านความรู้สึกเบื่อหน่ายและอาการทางกาย และด้านความรู้สึกไร้ประสิทธิภาพ และมีค่าคะแนนเฉลี่ยด้านสัมพันธภาพกับผู้อื่นน้อยที่สุด

จากผลการศึกษารุ่นนี้ บุคลากรทางการแพทย์ควรประเมินภาวะซึมเศร้าในเด็กโรคมะเร็งที่ได้รับเคมีบำบัดที่อยู่ในความดูแล เพื่อจะได้วางแผนการพยาบาลที่เหมาะสม และเด็กที่มีภาวะซึมเศร้ารุนแรงควรมีการส่งต่อพยาบาล แพทย์ และจิตแพทย์ทันที เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดพฤติกรรมฆ่าตัวตาย และปัญหาด้านจิตเวชต่อไป

Thesis Title Depression Among Children with Cancer Receiving Chemotherapy

Author Miss Rawiwan Khamngoen

M.N.S. Pediatric Nursing

Examining Committee

Assoc. Prof. Wanvilai	Chumpirom	Chairman
Asst. Prof. Nitaya	Tiyaphirom	Member
Asst. Prof. Dr. Seepan	Kantawang	Member
Asst. Prof. Dr. Darawan	Thapinta	Member
Asst. Prof. Dr. Tipaporn	Wonghongkul	Member

Abstract

Depression among children with cancer receiving chemotherapy is an emotional problem that affects the health status of children. Mild or moderate depression could reduce self-care, create poor health and increase risks of complications, and severe depression could lead to suicidal behavior, therefore, patients should receive appropriate nursing care. However, there are few studies about depression among children with cancer receiving chemotherapy. The purpose of this descriptive study was to study depression of children with cancer receiving chemotherapy. The subjects were children with cancer aged 8 to 15 admitted to the pediatric ward in three hospitals: Lampang Hospital, Budchinnaraj Hospital, and Maharaj Nakon Chiangmai Hospital during March to July 2002. The study subjects was 60 children with cancer. Two instruments were used: the Demographic Data Form, and the Children's Depression Inventory Form. The instruments were tested for content validity by the experts. The reliability of the Children's Depression Inventory Form was calculated by Cronbach's alpha coefficient and the result was .82. Data were analyzed by descriptive statistics.

The results of this study revealed that:

1. The subjects consisted of 60 children with cancer receiving chemotherapy, and severe depression was reported at 13.4 percent. The depression was reported at 26.6 percent. However, 60 percent did not have depression; and
2. The subjects with depression and severe depression manifested the highest negative mood, second were anhedonia and physical manifestations, the third evidenced ineffectiveness, and the lowest manifested interpersonal problems.

The results of the study indicated that the nursing personnel should assess depression and plan for appropriate nursing care. Children with severe depression should be referred to nurses, physicians and psychiatrists for the prevention of suicidal behavior and psychiatric problems.